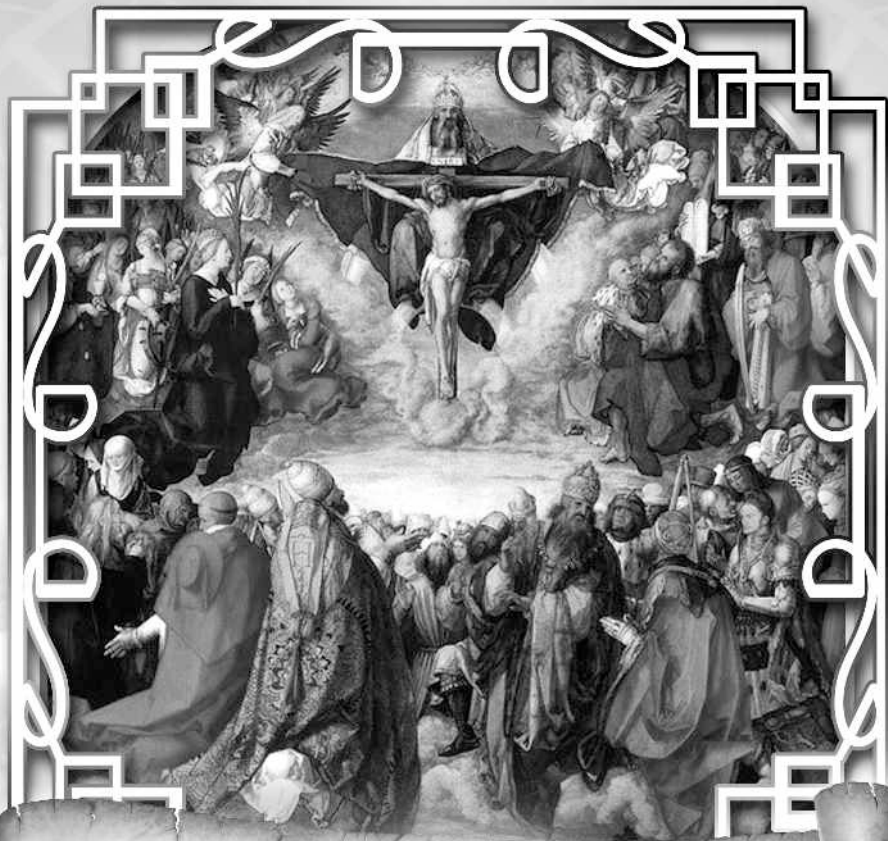

PRZYJACIEL

GAZETKA PARAFII ŚWIĘTYCH MĘCZNIKÓW JANA I PAWEŁA W KATOWICACH DĘBIE 09-10/200/2018

Ciebie Boga wysławiamy,
Tobie Panu wieczna chwała.
Ciebie Ojca niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.

KRONIKA PARAFII

- **3 września** o godzinie 8:00 została odprawiona w naszym kościele msza w intencji całej społeczności Zespołu Szkolno – Przedszkolnego nr 1 z okazji rozpoczęcia roku szkolnego.
- **5 września** odbyła się parafialna pielgrzymka do Ołomuńca i Svaty Kopeček.
- **13 października** miał miejsce ostatni w tym roku wieczór fatimski w naszej parafii.
- Dzień później, **14 października** odbywał się XVIII Dzień Papieski pod hasłem „Promieniowanie ojcostwa”. Tego dnia młodzież rozprowadzała kremówki. Tego dnia przeżywaliśmy również 116 rocznicę poświęcenia naszego parafialnego kościoła. Tego dnia homilię wygłosił ks. Paweł Furczyk. Po mszach świętych można było nabyć jego książkę o śp. proboszczu Jerzym Strzyżu.

- **31 października** odbył już po raz trzeci marsz Wszystkich Świętych. Tym razem przeszliśmy z naszego kościoła w Dębie do kościoła na Załężu. Wzywając wstawiennictwa wszystkich świętych ogarnęliśmy modlitwą obie nasze parafie.

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Uroczystość Wszystkich Świętych - jak każda uroczystość w Kościele - ma charakter bardzo radosny. Wspominamy bowiem w tę uroczystość wszystkich tych, którzy żyli przed nami i wypełniając w swoim życiu Bożą wolę, osiągnęli wieczne szczęście przebywania z Bogiem w niebie. Kościół wspomina nie tylko oficjalnie uznanych świętych, czyli tych beatyfikowanych i kanonizowanych, ale także wszystkich wiernych zmarłych, którzy już osiągnęli zbawienie i przebywają w niebie. Widzi w nich swoich orędowników u Boga i przykłady do naśladowania. Wstawiennictwa Wszystkich Świętych wzywa się w szczególnie ważnych wydarzeniach życia Kościoła. Śpiewa się wówczas Litanię do Wszystkich Świętych, która należy do najstarszych litanijnych modlitw Kościoła i jako jedyna występuje w księgach liturgicznych (w liturgii Wigilii Paschalnej; ponadto także w obrzędzie poświęcenia kościoła i ołtarza oraz w obrzędzie święceń).

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa w Kościele nie wspomniano żadnych świętych. Najwcześniej zaczęto oddawać cześć Matce Bożej. Potem kultem otoczono męczenników, nawiedzając ich groby w dniu narodzin dla nieba, czyli w rocznicę śmierci. W IV wieku na Wschodzie obchodzono jednego dnia wspomnienie wszystkich męczenników. Z czasem zaczęto pamiętać o świątobliwych wyznawcach: papieżach, mnichach i dziewicach. Większego znaczenia uroczystość Wszystkich Świętych nabrała za czasów papieża Bonifacego IV (+ 615), który zamienił pogańską świątynię, Panteon, na kościół Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Męczenników. Uroczystego poświęcenia świątyni wraz ze złożeniem relikwii męczenników dokonano 13 maja 610 roku. Rocznicę poświęcenia obchodzono co roku z licznym udziałem wiernych, a sam papież brał udział we mszy św. stacyjnej. Już ok. 800 r. wspomnienie Wszystkich Świętych obchodzone było w Irlandii i Bawarii, ale 1 listopada. Za papieża Grzegorza IV (828-844) cesarz Ludwik rozciągnął święto na całe swoje państwo. W 935 r. Jan XI rozszerzył je na cały Kościół. W ten sposób lokalne święto Rzymu i niektórych Kościołów stało się świętem Kościoła powszechnego.

Dziś po południu, po Nieszporach lub niezależnie od nich, na cmentarzu odprawia się procesję żałobną ze stacjami. Od południa dnia Wszystkich Świętych i przez cały Dzień Zaduszny w kościołach i kaplicach publicznych można uzyskać odpust zupełny, ale tylko jeden raz. Warunki zyskania odpustu są następujące:

- 1) pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy,
- 2) odmówienie "Ojcze nasz" i "Wierzę w Boga",
- 3) dowolna modlitwa w intencjach Ojca św.,
- 4) spowiedź i Komunia św.

W dniach 1-8 listopada można także pozyskać odpust zupełny za nawiedzenie cmentarza pod wyżej wymienionymi warunkami.

Źródło: <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/11-01.php3>

LITURGIA

– PIĘKNO I ZAKORZENIENIE

WPROWADZENIE – nazwy

Sprawowanie Eucharystii określane było na przestrzeni wieków różnymi nazwami. Niektóre z nich są do dzisiaj powszechnie znane i używane, inne znane są jedynie wąskiemu gronu historyków i liturgistów. W tym, ostatnim już artykule wprowadzającym, warto zapoznać się z niektórymi z nich.

1. **Łamanie chleba** – to najstarsze określenie spotykane w pierwotnej gminie, użyte w Dz 2, 42.46; 20, 7
2. **Uczta Pańska** – 1 Kor 11, 20
3. **Eucharystia** – używana od końca I w., występuje m.in. w pismach Ignacego z Antiochii, Justyna, Ireneusza, Tertuliana i Hipolita. Powstała ona w wyniku tego, iż łamaniu chleba towarzyszyła zawsze modlitwa dziękczynna. Poza tym oznaczała również konsekrowane dary chleba i wina
4. **Sacrificium, ofiara** – stosowane przez Cypriana i Augustyna
5. **Dar**
6. „**Zbliżyć się**”, „**przystępować**” do Pana – termin stosowany przejściowo
7. **Sacrum** (Etiopia, Arabowie)
8. **Dominicum** (Afryka)
9. **Collecta** (Afryka - zebranie, zgromadzenie) – określenie to dominowało od IV w., a następnie zostało zastąpione słowem „*Eucharistia*”
10. **Liturgia** (służba) – od IX w.

11. **Missa** (l. mn. *Missae*) – nazwę tę, najbardziej przyjętą i stosowaną w średniowieczu, jedni wywodzą od modlitw wysyłanych ku Bogu i nawiązują do XVII rozdziału „Reguły” Benedykta, w którym mowa jest o „*missae*”. Inni rozumieją to słowo jako specjalną czynność posłanego – w nawiązaniu do hebrajskiego „*missah*”. Jeszcze inni widzą tu związek z rzymskim zwyczajem rozwiązywania zgromadzenia, kończenia obrad (*missa* = *dimissio* – imiesłów od *mittere* – posyłać, *dimittere* – wysyłać, odesłać). Jednakże zarówno druga jak i trzecia koncepcja nie są dzisiaj powszechnie uznawane. Słowo „*missa*” stało się określeniem Mszy Św. w IV wieku. Oznaczało nie tylko rozesłanie, jak twierdzą niektórzy, ale także sprawowanie liturgii godzin i celebrowanie Mszy Św. w pełnym tego słowa znaczeniu
12. **Tajemnica** (gr. *mysterion*, l.mn. *mysteria*) – m.in. u Jana Chryzostoma; łacińską odmianą tego słowa jest „*sacramentum*”
13. W pierwotnym Kościele Eucharystię określano również krótkimi formułami:
 - a) **Maranatha** – 1 Kor 16, 22
 - b) „**W górę serca**” – od III w.
 - c) „**Być z Panem**” – 1 Tes 4, 17; Flp 1, 22; 2 Kor 3, 4

SCHEMAT MSZY ŚWIĘTEJ

I. OBRZĘDY WSTĘPNE

Procesja i pieśń na wejście

Pozdrowienie ołtarza

Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

Akt pokutny

Aklamacja „Kyrie elejson”

Hymn „Gloria”

Kolekta

II. LITURGIA SŁOWA

Czytania biblijne
Śpiewy między czytaniem
Ewangelia
Homilia
Credo
Modlitwa Powszechna

III. LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

Przygotowanie darów ofiarnych
- śpiew towarzyszący przygotowaniu
- procesja z darami
- ofiarowanie darów
- obmycie rąk
- modlitwa nad darami

Modlitwa Eucharystyczna

- prefacja
- Sanctus
- epikleza
- opis ustanowienia
- anamneza
- modlitwa ofiarnicza
- modlitwy wstawiennicze
- doksologia

Obrzędy komunijne

- Modlitwa Pańska
- embolizm i aklamacja ludu
- znak pokoju

- łamanie i zmieszanie postaci
- śpiew Agnus Dei
- modlitwa przygotowawcza
- Komunia kapłana i wiernych
- dziękczynienie
- modlitwa końcowa

IV. OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

Ogłoszenia duszpasterskie

Pozdrowienie wiernych i błogosławieństwo

Rozesłanie

Źródło: <http://liturgia.wiara.pl/doc/420145.Lit/8/9>

ŚLADAMI APOSTOŁA NARODÓW

Tym razem skierowaliśmy swoje kroki w stronę maleńkiego państwa wyspiarskiego na Morzu Śródziemnym - Malty. Wielkość tej wyspy możemy zobrazować porównując ją do znanego na całym świecie polskiego miasta, Krakowa (ok. 316 km²). Można tu przytoczyć kolokwialne powiedzenie: „mała, jesteś wielka” i choć to proste słowa, w tym przypadku

mają ogromny przekaz. Maleńka ze względu geograficznego, wielka ze względu na żarliwą wiarę. Dane podają, że 98% obywateli jest katolikami, a zaledwie 2% to prawosławni i świadkowie Jehowy. O pobożności mieszkańców świadczy również duża liczba świątyń, do dziś stoi tutaj aż 360 kościołów. Wśród tych wszystkich wyjątkowych świątyń nasze serca

ujęła jedna, mieszcząca się w Valletcie, zwanej najśnieźniejszą stolicą Europy oraz „najpiękniejszym muzeum na świeżym powietrzu”. Skąd to określenie? A no stąd, że na zaledwie 55 hektarach mieści się aż 320 zabytków, dzięki czemu Valetta została wpisana na światową listę UNESCO w 1980 roku, a w tym roku ogłoszono ją Europejską Stolicą Kultury.

Przemierzając krok po kroku jej klimatyczne uliczki podziwialiśmy wyjątkową architekturę. Tak właśnie natrafiliśmy na niepozorny, ukryty między kamienicami kościół. O dziwo wejście nie znajdowało się, jak można by przypuszczać, od frontu świątyni - musieliśmy wrócić się ok. 300 metrów i skręcić w boczną uliczkę, mijając przy tym kilka innych domów. Drzwi, wyglądające na klasyczne wejście do kamienicy, na tyle wtapiają się w tamtejsze otoczenie, że w desperackich poszukiwaniach zmuszeni byliśmy zapytać o pomoc przechodnia. Ten bez wahania, z uśmiechem na twarzy wskazał nam to dobrze zakamuflowane wejście do, jak się okazało, jednej z najważniejszych świątyń na całej Malcie. Kościół poświęcony jest świętemu Pawłowi, zwanemu Apostołem Narodów. Nasuwa się pytanie, dlaczego akurat św. Paweł jest tak ważny dla ludzi tutaj żyjących?

Po odpowiedź sięgnęliśmy do historii Malty, gdzie trafiliśmy na fragment z Dziejów Apostolskich (Dz 27, 1-4) Tam bardzo dokładnie opisana jest morska podróż apostoła, załogi i więźniów w poszukiwaniu portu, w którym mogli przeczekać porę zimową, heroiczna walka o przeżycie w czasie sztormu oraz zatonięcie u wybrzeżu wyspy statku. Jak się okazuje, była to ówczesna Malta. Mieszkańcy okazali rozbitkom niezwykłą życzliwość opisaną w Piśmie Świętym, „*rozpalili ognisko i zgromadzili nas wszystkich przy nim, bo zaczął padać deszcz i zrobiło się zimno*” (28,2). Święty Łukasz opisuje też sytuację, kiedy żmija ukąsiła świętego Pawła, a wszyscy byli pewni, że apostoł umrze. On jednak strząsnął ją w ogień, a jemu samemu nic się nie stało. Święty Paweł przebywał na wyspie trzy miesiące, w czasie których nauczał z taką siłą, że według maltańskich historii jego słowa docierały na pobliską wyspę Gozo. Nauka św. Pawła Rozbitka odcisnęła niezwykle piętno w sercach maltańskiego narodu, które dało początek Kościołowi na Malcie.

Dla upamiętnienia tego niezwykłego wydarzenia wybudowano w stylu barokowym kościół Apostoła Narodów. Kiedy weszliśmy do świątyni ogarnęło mnie uczucie nostalgii i spokoju ducha. Przyglądając się obrazom, rzeźbom i malowidłom pomyślałam, jak wspaniałe jest to, że mogę być w tak wyjątkowym miejscu dla nas, chrześcijan i zobaczyć na własne oczy miejsca, gdzie niegdyś swoje stopy stawiał święty Paweł. Świątynia jest zresztą tłumnie odwiedzana przez pielgrzymów. Najwięcej pątników gromadzi się w kaplicy św. Józefa, tam

bowiem znajduje się relikwiarz z fragmentem kości nadgarstka Apostoła Narodów. Każdy pragnie uklęknąć i pomodlić się przy relikwiach tego wielkiego świętego. Odczucia towarzyszące zwiedzaniu tego kościoła zapamiętam z pewnością na długo.

Malta, niezwykle kraj z niezwykłą historią. Zapewne te piękne państwo zamieszkałe przez niezwykle życzliwych ludzi na długie lata utkwi w moim sercu. Z wzruszeniem opuściliśmy tę piękną wyspę po to, żeby kiedyś wrócić...

- **Arletta Bonk**

KSIĄDZ ZYGMUNT BEDNAREK

Urodził się 14 kwietnia 1947 roku w Tychach w rodzinie Edmunda i Małgorzaty z domu Skiba. W rodzinnym mieście uczęszczał do szkoły podstawowej oraz do Liceum Ogólnokształcącego im. Leona Kruczkowskiego. W 1965 roku zdał egzamin dojrzałości.

W latach 1965-1972 studiował w Wyższym Śląskim Seminarium

Duchownym w Krakowie. W ramach rocznego stażu pracy był zatrudniony w Czułowskiej Fabryce Celulozy i Papieru w Tychach-Czułowie. Święceń kapłańskich udzielił mu biskup Herbert Bednorz 30 marca 1972 roku w katedrze pw. Chrystusa Króla w Katowicach.

Ks. Bednarek rozpoczął posługę duszpasterską na zastępstwach wakacyjnych w Podlesiu Śląskim, Mikołowie i Tychach. W latach 1972-1976 był wikariuszem w parafiach pw. Matki Bożej Różańcowej w Świętochłowicach-Chropaczowie. Następnie do 1979 roku pełnił obowiązki duszpasterskie w parafii w Dębie. W latach 1979-1983 sprawował funkcję misjonarza diecezjalnego, polegającą głównie na prowadzeniu rekolekcji w ramach przygotowania parafii do wizytacji kanonicznej. W tym okresie podejmował także tymczasowe posługi duszpasterskie w różnych parafiach diecezji. Był diecezjalnym duszpasterzem nauczycieli i wychowawców. W grudniu 1983 roku został mianowany administratorem, a dwa miesiące później - proboszczem parafii Niepokalanego Serca Maryi w Głożynach. Dnia 16 września 1993 roku, śpiesząc z pomocą ludziom poszkodowanym w wypadku drogowym, sam uległ tragicznemu wypadkowi, który nazaczył cierpieniem jego dalsze życie. Po długim leczeniu szpitalnym powrócił do pełnienia urzędu proboszcza w Głożynach, z którego został zwolniony na własną prośbę, ze względu na stan zdrowia, w lipcu 2009 roku. Zamieszkał w Domu Świętego Józefa w Katowicach.

W 1995 roku został mianowany kanonikiem honorowym Kapituły Metropolitalnej w Katowicach.

Zmarł 19 listopada 2012 roku w szpitalu św. Barbary w Sosnowcu. Pochowany został 22 listopada 2012 roku w Radlinie-Głożynach.

- Oprac. **Urszula Rzewiczok**

STOWARZYSZENIE KRWI CHRYSYUSA

Cytaty z listów św. Marii de Mattias mówiące o Krwi Chrystusa:

11. Niech duch twój będzie spokojny i ufaj bardzo Jezusowi Chrystusowi Matce Najświętszej i Krwi Jezusa, którą jesteś potopiona. [408]
12. Musimy z naszej strony dołożyć wszelkich starań, by coraz bardziej była uwielbiana Najdroższa Krew, nie ustawając w pomnażaniu dobra, tak dla pożytku naszego, jak i dla korzyści naszego bliźniego, jest to bowiem naszym podstawowym celem, dla którego Bóg powołał nas do tego świętego Zgromadzenia. Prosimy gorąco Pana o Łaskę wytrwania do końca, byśmy pewnego dnia były ukoronowane w niebie. [732]
13. Jezus niech napęlni twoje serce swoją świętą miłością. Odwagi trudź się dla Jezusa i Maryi i miej to zawsze przed oczyma, by poświęcić swoje życie dla zbawienia dusz, które są odkupione ceną Krwi Jezusa i troszczyć się o własne uświęcenie. [613]
14. Zgromadzenie nasze jest całkowicie Dziełem Boga. On też będzie się troszczył, by doprowadzić je do celu, na chwałę Jego Przenajdroższej Krwi. My tymczasem polecamy się Jego Miłosierdziu, aby wspierał nas swoją łaską i swoim światłem. [857]
15. ... czerpmy odwagę w Boskiej Krwi i w Matce Najświętszej, która nie odmawia nam Swego Miłosierdzia. [124]
16. Proszę, abyś przestrzegała regulaminu nawet wtedy, gdy jesteś sama, bo to podoba się Panu. Uprzejmość wobec wszystkich i gorliwość o chwałę Boskiej Krwi i o zbawienie dusz. [156]
17. Pokładamy wielką ufność w Jezusie Chrystusie, bądź radosna i pełna odwagi. Bóg uczyni cię świętą; wszystko to, co robisz, Bogu błogostawionemu z Przenajdroższą Krwią Jezusa. Staraj się o zachowanie całej Reguły. [521]

18. Odwagi córko, dbaj o zdrowie, aby móc pracować na chwałę Bożą i na chwałę Krwi Jego Umiłowanego Syna oraz dla zbawienia dusz. [604]
19. Ufaj mocno Najświętszej Maryi Pannie i proś Ją o łaskę całkowitego uzdrowienia, abyś mogła trudzić się na chwałę Boskiej Krwi. Bądź radosna i bardzo spokojna; nie przemęczaj się, rób tyle ile możesz. [632]
20. Staraj się wrócić do zdrowia. Bez skrupułów pozostawaj rano trochę dłużej w łóżku. W duchu posłuszeństwa módl się do Najświętsze Dziewicy, aby uzdrowiła cię całkowicie i abyś mogła trudzić się na chwałę Przenajdroższej Krwi Jej Syna. Bądź radosna i bardzo spokojna. [875]
21. Odwagi, córko, Jezus nas kocha bez żadnej naszej zasługi. Miłujemy Go gorąco, gdyż godzien jest tego, aby był kochany. Kochajmy Go także dla ogromu Dobra, jakim jest odkupienie oraz dla Krwi, która zechciał wylać z miłości ku nam. Nasze serce niech zawsze będzie zajęte miłowaniem Jezusa... Oto cała nasz nadzieja. [544]
22. Teraz, moje drogie córki, składam wam z całego serca moje gratulacje dla tej szlachetnej i wspaniałomyślnej ofiary, jaką złożyliście Bogu wprowadzając nieustanną adorację Przenajdroższej Krwi Niepokalanego Baranka, Jezusa Chrystusa... Niech dobroć Boża nappełni was obfitością błogosławieństwa, a szczególnie udzieli łaski wytrwania do końca w podejmowaniu i dźwiganiu trudów i krzyży, które upodobnią Was do naszej Ukrzyżowanej Miłości. [677]
23. Odwagi i ufności w Jezusie Chrystusie. Zachęcajmy się nawzajem i dbajmy o nasze uświęcenie z wiarą w Boską Krew. Sami nic nie możemy, jesteśmy bowiem nędzni. Oddajmy się pod opiekę Najświętszej Matki i Ona niech przeniknie nasze myśli, i nasze serca, a także naszą wiarę i naszą miłość do Jezusa... [520]

- E.G.

WARTO CZYTAĆ!

W Ewangelii występuje wiele postaci drugoplanowych, które towarzyszą Panu Jezusowi w jego wędrowce i nauczaniu. Zazwyczaj poznajemy je tylko na podstawie krótkiego opisu, składającego się z kilku zdań. Dlatego pobudzają naszą wyobraźnię.

Powieść Alexandry Ripley „Miłość od Boga” opowiada historię jednej z tych osób – Józefa z Arymatei. Wiemy o nim niewiele. W Ewangeliach napisano jedynie, że uzyskał pozwolenie od Poncjusza Piłata na zdjęcie z krzyża ciała Pana Jezusa i złożył je we własnym grobie.

Autorka opisuje barwnie życie w czasach Jana Chrzciciela i Pana Jezusa poczynając od Palestyny, Rzymu, Aleksandrii kończąc na Bretanii, dokąd pływał Józef z Arymatei, przywożąc cesarzowi rzymskiemu cenną cynę potrzebną do wykonywania stopów brązu. Książka ukazuje zwyczaje narodu żydowskiego i innych nacji wielokulturowego świata hellenistycznego.

Według podań Józef z Arymatei jako pierwszy przyniósł Dobrą Nowinę na Wyspy Brytyjskie. W ruinach katedry w Kornwalii, gdzie powstał pierwszy kościół na tych terenach wciąż rośnie drzewo, które powstało z jego laski.

Książkę można wypożyczyć w Miejskiej Bibliotece Publicznej filia nr 17 przy ul. Krzyżowej 1.

- Urszula Rzewiczok

LISTOPAD:

- Intencja ogólna:
Aby język serca i dialogu
przeważał zawsze nad językiem oręża.

GRUDZIEŃ:

- Intencja ewangelizacyjna:
Aby osoby zaangażowane w posługę przekazu
wiary potrafiły znaleźć język właściwy
dla dzisiejszych czasów,
w dialogu z kulturami.

INFORMACJE

Zapraszamy na spotkania grup parafialnych

Ministranci - sobota 9.00

Kandydaci na ministrantów - sobota 9.30

Dzieci Maryi - sobota 10.30

Oaza młodzieżowa - piątek 18.45

Katecheza dorosłych – co druga środa po mszy świętej wieczornej

Godziny urzędowania kancelarii parafialnej

Poniedziałek 8.30 -10.00

Wtorek 15.00 -18.00

Środa 8.30 -10.00

Czwartek 15.00 -18.00

Piątek 8.30 -10.00

Nr telefonu parafii: 32 254 70 28

Protokół przed zawarciem małżeństwa (przedślubny) spisujemy
po wcześniejszym uzgodnieniu z kapłanem.

Numer Konta bankowego Parafii:

38 1240 4227 1111 0000 4842 6864

Strona internetowa Parafii: www.fara-dab.pl

Adres pocztowy parafii:

Rzymsko-katolicka Parafia św. Jana i Pawła męczenników
ul. Chorzowska 160
40-101 Katowice

Adres e-mail: dab@archidiecezja.katowice.pl

Adres e-mail gazetki: przyjacieldab@gmail.com

Redakcja: ks. Łukasz Zagórski, p. Elżbieta Gniłka, p. Urszula Rzewiczok